

[Glistrup.]

sondringer, der er endnu mere besværlige og umulige end det med privat rente og forretningsmæssig rente.

Lad mig endelig sige til hr. Ib Nørlund: han bedes læse forslaget endnu en gang, han havde fuldstændig misforstået det. Netop de ulemper, som hr. Ib Nørlund påpegede, er der jo taget højde for i forslaget, det er netop dem, som gøres mindre i kraft af dette forslag. Derfor tror jeg, jeg tør sige om hr. Ib Nørlunds indlæg hele vejen igennem, at det var malplaceret og udtryk for en misforståelse af det foreliggende forslag.

Christophersen (V):

Ja, jeg ved ikke, hvordan fremskridtspartiet tager stilling til politiske forslag, men i venstres folketingsgruppe gør man det på grundlag af en vurdering af forslaget, og en sådan vurdering forudsætter jo, at man kender konsekvenserne af forslaget. Hvis der kommer et forslag på 10 trykte linjer, så må forslagsstillerne altså have de øvrige partier undskyldt, at de er interesseret i at få belyst, hvilke konsekvenser et sådant forslag har.

Dermed har jeg ikke sagt, at vi skal bevæge os ind i lange departementale undersøgelser — det udtryk har jeg overhovedet ikke brugt — men jeg mener, det må være rimeligt, at vi i skatte- og afgiftsudvalget får mulighed for at vurdere, hvad der er de praktiske konsekvenser af dette forslag, og hvilke konsekvenser det kan få på længere sigt. Dette måtte også forslagsstillerne være interesseret i. Det afgørende er jo ikke, om det er dette forslag, der gennemføres, det afgørende er, hvad der er den mest hensigtsmæssige løsning på det problem, som vi jo er enige med forslagsstillerne om rent faktisk eksisterer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslages overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Tredje næstformand (Bay):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner.

(Lovforslag nr. 219. Fremsat 13/5 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Mortensen (S):

Dette lovforslag drejer sig i virkeligheden om mange penge, det er et beløb på over 11 mia kr., der skal fordeles mellem landets amtskommuner og kommunerne. Ja, det er finanslovens største enkeltpost, og det giver i hvert fald grund til visse overvejelser, og jeg har også haft mine.

Denne lovgivning har stor betydning for alle landets amtskommuner og kommuner, og jeg føler mig overbevist om, at man fra kommunernes side imødeser lovforslaget med megen interesse.

Hvis man ser tilbage på det omfattende og komplicerede arbejde med ændringen af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne, et arbejde, der har stået på i 7 år, så bør man især lægge mærke til to ting: for det første at der under skiftende regeringer og under skiftende politiske konstellationer her i tinget har været omtrent enighed om målsætningen for byrdefordelingsreformen. For det andet at der gennem de 7 år, der er gået, siden man begyndte arbejdet med ændringen af de gamle refusionssystemer, har været arbejdet på forbedringer af byrdefordelingen. Og dette arbejde bør fortsætte. Hidtil har dette arbejde haft en meget bred politisk opbakning, og det vil forhåbentlig også få det i fremtiden.

Jeg skal ikke her komme ind på de meget udviklede tekniske beregningsmetoder, der er anvendt til fordelingen, det er der redegjort for i lovforslaget, men jeg vil dog gerne tilføje, at de ændringer, der vil ske i fordelingen mellem amtskommunerne og kommunerne, efter beregningerne vil udløse meget beskedne udsving i beskatningen.

Jeg har tidligere sagt, at det er meget store beløb, der her skal fordeles, og beløbet er jo vokset år for år, efter at man fra statens side i fuld enighed med kommunerne har ladet flere og flere opgaver, der før var statsopgaver, blive varetaget af kommunerne. Jo større dette beløb bliver, desto vigtig-